

Wat vindt u van de wijze waarop de geleidelijke verwezenlijking van algemene toegankelijkheid en eenvoudige voorzieningen zijn verwoord?

Reactie:

De verwoording van de verwezenlijking van toegankelijkheid in het voorliggende Besluit is helaas gebaseerd op een aantal onterechte uitgangspunten.

Met het amendement van Van Dijk c.s. en de vaststelling '*Toegankelijkheid moet normaal worden, ontoegankelijkheid wordt de uitzondering*' wordt gerefereerd aan de verplichtingen die het Verdrag inzake de personen met een handicap 2006 oplegt. Die verplichtingen zijn glashelder. Ze bepalen omtrent toegankelijkheid onder andere (zie art.9 hieronder) dat de toegankelijkheid van personen met een handicap tot o.a. de fysieke omgeving en gebouwen moet worden gegarandeerd.

Artikel 9. Toegankelijkheid

- 1 Teneinde personen met een handicap in staat te stellen zelfstandig te leven en volledig deel te nemen aan alle facetten van het leven, nemen de Staten die Partij zijn passende maatregelen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, informatie en communicatie, met inbegrip van informatie- en communicatietechnologieën en -systemen, en tot andere voorzieningen en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, in zowel stedelijke als landelijke gebieden. Deze maatregelen, die mede de identificatie en bestrijding van obstakels en barrières voor de toegankelijkheid omvatten, zijn onder andere van toepassing op:
 - a. gebouwen, wegen, vervoer en andere voorzieningen in gebouwen en daarbuiten, met inbegrip van scholen, huisvesting, medische voorzieningen en werkplekken;
 - b. informatie, communicatie en andere diensten, met inbegrip van elektronische diensten en nooddiensten.
- 2 De Staten die Partij zijn nemen tevens passende maatregelen om:
 - a. de implementatie van minimumnormen en richtlijnen voor de toegankelijkheid van faciliteiten en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, te ontwikkelen, af te kondigen en te monitoren;
 - b. te waarborgen dat private instellingen die faciliteiten en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek aanbieden, zich rekenschap geven van alle aspecten van de toegankelijkheid voor personen met een handicap;
 - c. betrokkenen te trainen inzake kwesties op het gebied van de toegankelijkheid waarmee personen met een handicap geconfronteerd worden;

De strekking van dit amendement en de daaruit voortvloeiende maatregelen impliceren op volstrekt duidelijke wijze een verplichting ten opzichte van personen met een handicap. Het nu geschreven concept-Besluit met toelichting daarentegen draait deze verplichting 180 graden om tot een zachte 'ambitie' in de uitvoering, waarbij begrippen als 'algemene toegankelijkheid', 'al naar gelang de behoefte', 'op aangeven van partijen uit de samenleving' en dergelijke de vrijblijvendheid van daadwerkelijke actie op dit vlak maximaal oprekken.

.....het treffen van voorzieningen van eenvoudige aard en gaandeweg zorg te dragen voor de algemene toegankelijkheid voor personen met een handicap of chronische ziekte, tenzij dat voor hem een onevenredige belasting vormt.

2. Onder een voorziening van eenvoudige aard wordt verstaan: een voorziening die op weinig ingrijpende wijze en zonder of met weinig kosten tot stand kan worden gebracht.

Artikel 3

Bij de beoordeling of sprake is van een onevenredige belasting als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de wet wordt in het bijzonder rekening gehouden met:

- a. de omvang, de middelen en de aard van de organisatie of onderneming;
- b. de geraamde kosten;
- c. het geraamde nut voor personen met een handicap of chronische ziekte in het algemeen, rekening houdend met de frequentie en de duur van het gebruik van de relevante goederen en diensten en met de frequentie en de duur van de relatie met de verkoper of dienstverlener;

Blijkbaar bepalen gemeenten, bedrijfsleven, mkb, Koninklijke Horeca NL, vakbonden en anderen nu opeens 'het geraamde nut voor personen met een handicap'. Dit in het Besluit ingenomen standpunt is rechtstreeks in strijd met de reeds genoemde VN-verplichtingen.

De begroting 2017 van het Ministerie van VWS vermeldt over het voor deze gelegenheid ingestelde platform inclusie dat de implicaties van het VN-verdrag moet begeleiden:

*In 2017 heeft het platform inclusie, een centrale rol bij de implementatie van het VN-verdrag voor de rechten van mensen met een handicap en zal het onder andere gemeenten, maatschappelijke organisaties en sectoren ondersteunen om tot concrete acties te komen die bijdragen aan een meer toegankelijke en inclusieve samenleving. **De ambitie van het Verdrag is dat iedereen, mensen met of zonder een beperking, volwaardig kan deelnemen aan de samenleving.***

Noch in de toelichting bij het Besluit, noch in de artikelteksten zelf, is iets over deze laatst genoemde ambitie terug te vinden, in tegendeel. Zo meldt het Besluit:

Met "algemene toegankelijkheid" wordt uitgedrukt dat iemand het daar niet toe zal kunnen beperken. Diegene zal ook voorzieningen moeten treffen, al dan niet geleidelijk, voor andere groepen om op die manier zorg te dragen voor algemene toegankelijkheid, tenzij dit een onevenredige belasting voor hem vormt.

Er is echter maar één interpretatie voor algemene toegankelijkheid, namelijk **toegankelijkheid voor iedereen**. De ook hier ingebouwde uitzonderingen zijn volstrekt onterecht en misleidend. Net als alle andere versluiserende termen in de tekst die gaan over de kosten, de mogelijkheden, de noodzaak, de behoeften, de termijnen, het bekend worden met toegankelijkheid en de bewustwording.

Samenvattend:

- * Het concept-besluit druist in tegen de verplichtingen zoals opgelegd in het geratificeerde VN-verdrag;
- * vermijdt zorgvuldig elke concrete definitie en verplichting zoals daarin vereist;
- * schuift de uitvoering van toegankelijkheid nadrukkelijk op de lange baan;
- * geeft de volle vrijheid aan met name bedrijfsleven, mkb, horeca en de gemeenten om de verdragsverplichtingen naast zich neer te leggen;
- * ontslaat daarmee welke specifieke partij dan ook van een genormeerde verantwoordelijkheid;
- * gaat volledig voorbij aan alle initiatieven van de laatste 15 jaar om algemene toegankelijkheid tot de norm te maken;
- * miskent luid en duidelijk de rechten en aanspraken op een inclusieve samenleving van personen met een handicap.

6 november 2016

Drs. Jaap van Velzen

deskundige toegankelijkheid / directeur Brain Management International
Vlissingen

bmi@brainman.nl

06 11384832